

בית משפט השלום ירושלים
22850/97 א
אבו עיסא נ. לוי
תאריך פתיחה: 03/12/97
סדר דין: רגיל

בית משפט השלום בירושלים

בעניין: 1. עזבון המנוח
אבו עיסא ז"ל
באמצעות היורשים:

- _____ א.
- _____ ב.
- _____ ג.
- _____ ד.

2. אבו עיסא _____

3. אבו עיסא _____

4. אבו עיסא _____

5. אבו עיסא _____

כולם ע"י ב"כ עוה"ד האלה חורי ו/או
אליהו אברם ו/או הישאם שבאיטה
מהמוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317.

התובעים

נ ג ד

- 1. סגן _____ לוי
- 2. מדינת ישראל

שניהם באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
רח' הנרייטה סאלד 1, תל אביב, 64924
טל: 03-6970222; פקס: 03-6918541.

הנתבעים

מהות התביעה: נזיקת

סכום התביעה: 255,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע מס' 1, הינו עזבונו של המנוח _____ אבו עיסא (להלן: "המנוח"), יליד 19.7.72, שהיה תושב שכונת ראס אל עין בשכם ואשר נהרג ביום 8.12.95 מנשקו של חייל צה"ל, סגן _____ לוי, הנתבע מס' 1.
צו הירושה מצורף לכתב תביעה זה כחלק בלתי נפרד ממנו בתור נספח א'.
2. התובע מס' 2 הינו אביו של המנוח, יליד 1937, תושב שכונת ראס אל עין בשכם.
3. התובעת מס' 3 הינה אמו של המנוח, אשתו של התובע מס' 2, ילידת 1941 ותושבת שכונת ראס אל עין בשכם.
4. התובע מס' 4 הינו אחיו של המנוח, יליד 1967 ותושב שכונת ראס אל עין בשכם.
5. התובע מס' 5 הינו אחיו של המנוח, יליד 1968 ותושב שכונת ראס אל עין בשכם.
6. הנתבע מס' 1 הינו החייל שירה במנוח וגרם למותו. פרטיו וכתובתו ידועים לנתבעת מס' 2, אך צונזרו ולא הועברו לידיעת התובעים. על כן התובעים מבקשים להעביר לו את כתב התביעה באמצעות ב"כ הנתבעת מס' 2.
7. הנתבעת מס' 2, מדינת ישראל, היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה, האחראית על פעולות חיילי צה"ל בעיר שכם.

האירוע

8. בתאריך 8.12.95, בסביבות השעה 15:30, היה המנוח בדרכו לביתו ביחד עם חבריו, לאחר תפילת יום השישי.
9. בהתקרבתם לסימטה המובילה לרח' הנביאים, בסמוך לבניין המשמש כיום כמשרד השירותים הסוציאליים בשכם, הגיע לצומת שבפתח הסימטה ג'יפ צבאי.
10. מייד ירה נתבע מס' 1 לעברם מספר יריות שלא דרך כוונות נשקו, בעודו בתוך הג'יפ ועם ירידתו מן הג'יפ, וזאת ללא כל סכנה שנשקפה לחיילים וללא כל התנהגות פסולה מצד המנוח וחבריו.

11. חבריו של המנוח ברחו מן הירי, אולם המנוח נורה בראשו עוד לפני שהספיק להתרחק, והתמוטט במקום.
12. הנתבע מס' 1 ביחד עם חייל נוסף, ניגשו למנוח, הבחינו בפצע ירי בראשו והסתלקו מייד מהמקום, מבלי להושיט עזרה כלשהי למנוח ומבלי להזעיק עזרה רפואית.
13. חבריו של המנוח חזרו למקום הירי ומצאו את המנוח מוטל על האדמה כשהוא מדמם מראשו, מאפו ומפיו, אך עדיין מגלה סימני חיים. הם הובילו אותו לבית החולים אלאתיחאד אלניסאאי בשכם, שם נקבע מותו. מצ"ב תעודה רפואית מבי"ח אלאתיחאד וכן תעודת פטירתו של המנוח, כחלק בלתי נפרד מכתב תביעה זה בתור **נספחים ב' ו-ג'**.
14. בתאריך 11.8.96, הגישה התובעת מס' 3 תלונה באמצעות המוקד להגנת הפרט לפרקליט פיקוד מרכז של צה"ל ודרשה חקירת נסיבות הריגתו של בנה, ועם פתיחת החקירה, להתעדכן בתוצאותיה.
15. המשטרה הצבאית אכן חקרה את אירוע גרימת מותו של המנוח, ובסיום החקירה הועמד הנתבע מס' 1 לדין בשל אי מתן עזרה רפואית למנוח.
16. ההנחיות החטיבתיות על פעילות כוחות צה"ל בשכם בתאריך האירוע, החמירו את הוראות הפתיחה באש שחלו באותה תקופה וצמצמו את היקף המצבים בהם מותר לפתוח באש. הנחיות אלה הובאו לידיעת הנתבע מס' 1.

אחריות הנתבע מס' 1

17. התובעים יטענו כי האירוע ונזקיו נגרמו בעקבות רשלנותו ו/או חוסר זהירותו ו/או פזיזותו ו/או קלות דעתו ו/או הפרת חובות שבחוק של הנתבע מס' 1 שביצע את הירי שגרם למוות, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. ירה אש חי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה.
- ב. ביצע את הירי שלא דרך כוונות נשקו.
- ג. ביצע את הירי מטווח המסכן חיי אדם.
- ד. ביצע את הירי בניגוד להוראות הפתיחה באש.
- ה. ביצע את הירי ללא אזהרה מוקדמת.
- ו. ביצע את הירי לעבר ראשו של המנוח באופן המסכן את חייו.

- ז. ביצע את הירי כאשר לא נשקפה לו או לזולתו סכנה כלשהי ולא היתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי.
- ח. נהג בניגוד להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד לפקודות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו לו על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של המנוח.
- ט. נהג בניגוד להנחיות החטיבתיות לגבי פעילות כוחות צה"ל בשכם, שחלו בתקופת האירוע.
- י. לא הושיט עזרה כלשהי למנוח אחרי פציעתו.
- יא. לא עשה כל שבאפשרותו של חייל סביר לעשות כדי למנוע את אירוע הירי.
- יב. לא פעל כפי שחייל סביר היה פועל בנסיבות העניין.

אחריות הנתבעת מס' 2

18. הנתבעת אחראית לרשלנות הנתבע מס' 1 שביצע את הירי וזאת בהיותו שלוחה ו/או פועל מטעמה.
19. הנתבעת אחראית לאירוע ולנזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה שלה ו/או של שלוחיה ו/או של מי מטעמה, המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא דאגה לקיום הוראות הפתיחה באש על ידי החיילים שהינם פיקודיה.
- ב. לא פעלה די ולא הדריכה או הכשירה את החיילים בידיהם הפקידה נשק קטלני בעניין הוראות הפתיחה באש ו/או מילוי אותן הוראות.
- ג. הפקידה נשק קטלני בידי חיילים שאצבעם קלה על ההדק ו/או לא הנחתה אותם כראוי לגבי חובת הזהירות בשימוש בנשק שהופקד בידיהם.
- ד. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום האירוע בפרט.
- ה. לא מילאה את חובותיה ו/או את יעודיה על פי הדין לדאוג לבטחון תושבי האיזור והמנוח בכללם.

- ו. לא צפתה, למרות שהיתה צריכה לצפות את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ו/או צפתה את האירוע ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לאירוע ואף על פי כן לא עשתה כלום ו/או לא עשתה די למניעת האירוע ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.
- ז. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את האירוע ונזקיו ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה באנשים המסורים לאחריותה.
- ח. פעלה לא כפי שאדם אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום והעניין והמקרה כדי למנוע קרות האירוע.
- ט. נהגה בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.
- י. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל שביצע את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלה ברשלנות בכך שהתירה לחייל שהשתמש באש להשתמש בה שלא כדין.
20. לחילופין, יטענו התובעים כי אינם יודעים ואינם יכולים לדעת מה היו הנסיבות האמיתיות שגרמו לאירוע, ואולם מאחר שכלי הנשק ממנו נורה המנוח היה בשליטת הנתבע מס' 1, שלוח הנתבעת, נסיבות המקרה מתיישבות יותר עם רשלנות מצד הנתבעת מאשר עם חוסר רשלנות מצדה. הרי על נסיבות המקרה חל הכלל של "הדבר מדבר בעדו" ועל הנתבעת להוכיח כי התאונה אירעה שלא ברשלנותה.
21. לחילופין, יטענו התובעים כי על הנתבעת להוכיח כי האירוע אירע שלא ברשלנותה משום שהאירוע נגרם על ידי "דבר מסוכן" שהיה בבעלות ו/או בשליטת הנתבע מס' 1, שלוח הנתבעת, וחל כלל "הדבר המסוכן".
22. התובעים יטענו כי מעשיהם ו/או מחדליהם של הנתבע מס' 1 והנתבעת הם אלה שגרמו למותו של המנוח ובכך לגרימת נזקים בלתי הפיכים להם, המתבטאים בנזקים המפורטים להלן:
- א. המנוח היה בן 23 במותו, כאשר נגדעו חייו כתוצאה מהירי.
- ב. התובעים 2 ו-3 הינם הוריו של המנוח, שהיו אמורים לסמוך בעתיד על בנם לעזרה כלכלית ומוראלית להם. במותו נגדעה אפשרות זו.
23. נזקי העיזבון המגיעים לתובעים 2-5, מכח היותם יורשיו היחידים של המנוח, הינם כדלקמן:

- א. הוצאות קבורה ואבל 5,000 ש"ח
- ב. קיצור תוחלת חיים של המנוח וכאב וסבל וייסורים של המנוח 100,000 ש"ח

105,000 ש"ח

סה"כ נזקי העיזבון

24. נזקי התובעים מס' 2-5 הינם כדלקמן:

150,000 ש"ח

א. כאב וסבל

255,000 ש"ח

ב. סה"כ נזקים

25. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובעים את מלוא נזקיהם כמפורט בסעיפים 23 ו-24 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות המשפט, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום האירוע ועד התשלום בפועל.

האלה ח'ורי
האלה ח'ורי, עו"ד
ב"כ התובעים

ירושלים, היום 3 לחודש דצמבר לשנת 1997

נספחים: צו ירושה
תעודה רפואית מבי"ח אלאתיחאד
תעודת פטירה

(ת.ש. 10228, מ.מ. 19740)